

א. גזרה משום העברת ארבע אמות ברשות הרבים.

לדברי רבה, הסיבה שאסרו חכמים להטביל כלים בשבת, שמא יהיה הכלי מונח ברשות הרבים, ויעבירו ארבע אמות ברשות הרבים להוליכו למקווה, ונמצא מחלל שבת בהעברה ארבע אמות ברשות הרבים^א.

ואמנם מחמת הטעם הזה, היה צריך לאסור את הטבילה רק בבור ברשות הרבים ובשבת. אבל בבור שבחצירו, אין סיבה לאסור את הטבילה, כי אין כאן חשש מלאכת הוצאה. וכמו כן ביום טוב, שהותרה בו מלאכת הוצאה, אף בבור ברשות הרבים אין סיבה לאסור. ומכל מקום, כדי שתהא הגזרה הזו קיימת, הוסיפו עליה, ואמרו, שגם בבור ברשות היחיד לא יטבילו כלים, וגם ביום טוב לא יטבילו כלים^ב.

ב. גזרה משום סחיטה.

לדברי רב יוסף, הסיבה שאסרו חכמים להטביל בגדים בשבת וביום טוב כי חששו שמא לאחר הטבלתם יסחטו אותם ובכך מחללים שבת ויום טוב שהסחיטה היא בכלל מלאכת מלבן.

ואמנם מחמת הטעם הזה, היה צריך לאסור רק טבילת בגדים, ולא טבילת שאר בגדים. ומכל מקום, כדי שתהא הגזרה הזו קיימת, הוסיפו עליה, ואמרו, שלא יטבילו שום כלי, כי אם יטבילו חלק מהכלים, יבואו להטביל גם בגדים, ויבואו לידי סחיטה.

ג. גזרה שמא ישהה.

לדברי רב ביבי, הסיבה שאסרו חכמים להטביל כלים בשבת וביום טוב, כי חששו שאם יהיה הדבר מותר, כל מי שיש לו כלים טמאים להטביל, ידחה את טהרתם עד שבת ויום טוב, שהוא פנוי בהם ממלאכתו, ועל ידי השהיית כלים טמאים בביתו, יבוא בהם לידי תקלה, שיגעו בתרומות קודם טהרתם. ושנינו ברייתא בה מבואר כדברי רב ביבי.

ד. מפני שנראה כמתקן כלי.

לדברי רבא, הסיבה שאסרו חכמים להטביל כלים בשבת וביום טוב, כי הטבילה

^א תימה, אמאי לא קאמר שמא יוציאנו מרשות היחיד לרשות הרבים. ויש לומר שיש היכרא בפתח ובגופי החצר. [תוס'].
^ב ולא הוי גזרה לגזרה, דיום טוב ושבת אחת היא. [תוס'].